

повидни, абълки, дюли, чирѣши, вишни и вишници, зърделни и дзар-зали, праскови, въскруши, мушмули, смоквы, дрѣвки, лѣшници, кеста-ни, мигдали—кляеши, чърници. *Пк. 62.* Добро и пріятно врѣмя ще бѣде, ако подѣ-есень оwoчки-ты и втори пѣть цѣвнѣть. *Л. Д. 1869 р. 39.* 2) плоды, фрукты (во множ. числѣ): Други-отъ денъ сѣ собираеть у момче-то около трі'есетъ дечина.—Отъ деѣ-та едно носѣть оwoшки (олошки) во шаміа; а друго во лепо везана риза носѣть оwoшки отъ три, петъ или седумъ вида (сорта). *М. р. 517.*

Ово́ще *Ово́щіе с. собир.* плоды, фрукты; Кога ми-ти носехъ дребно-то owoще, Лещи и мигдали, и благи яболки, Кисели калинки и сухо-во грозѣ? *М. 378.* Ясѣ да ти простамъ Дребно то owoще, Що сумъ ти пушуваль За бѣло-то лице. *М. 384.* Донесе медъ, млѣко, owoщи, хлѣбъ и сыреніе. *Р. 82.* Ти оставила— owoщіе-то по дървета-та да изгние. *Л. Д. 1875 р. 146.* **Ово́щія** *мн. ч.* плодови дървѣя (вм. owoшки): Об-ща-та градина обиколена околорѣсть сѣ различни owoщія и сѣнчасты дървеса за почивкѣ или расхoдъ. *ib. 1869 р. 132.*

О́-време *нар. 1)* во-времи. *2)* преждевременно: Едни (отъ гър-нета-та) сѣ напръскахъ, защото о́врѣме бѣхъ ты турилъ на слѣнце. *Р. С. 70. (см. ѹвреме).*

Оврѣ́жжѣ *м. св.* **Оврѣ́звамъ** *гл. дл. 1)* обвяжу, обвязываю. (см. обирѣ́жжѣ); Ты бѣше въ главѣ-тѣ доста много сѣ чембери окичена и овѣр-зана. *Л. Д. 1874 р. 242.* 2) свижу (см. уврѣ́жжѣ): „Юй кадія ефендіа! Зашто гу оврѣ́зхте, Оврѣ́зхте, оковѣ(х)те?“ *В. 63.*

Оврѣ́шжѣ *м. св.* обмолочу: Господъ житото ша даде Житото ша оженишъ, Стоене, Ша оженишъ и ша овѣрженъ. *Бѣлск. Минз., 59.*

Оврѣ́ са *м. св.* сунуся, киная. **Оврѣ́** *м. св.* всуну, вонжу; Пожѣтъ щѣ оврѣ́ право въ сѣрдце му. *В. Гусла, 76.* **Оврѣ́ са** сунуся, киная: Р. сѣ съгласи сѣ радость, като му зарѣча да сѣ не оври дерзливо въ при-междіе. *Р. А. 145. (ср. въврѣ́).*

Овца́ *с. ж.* овца. **Овце́** *мн. ч.* **Овчи́ца** *ум.* Да сѣ купѣ овца́. *Ч. 150.* Кошери горѣтъ, агнета горѣтъ, Овце-те блѣжтъ, яра сѣ дига. *Д. 56, 10—11.* Ке-ти дадемъ и патдадемъ Руди іовни, факли овци. *Д. S. 1, 7—8.* Овціе-ти да даватъ по-вече и по-хубавѣ рудѣ вѣлнѣ. *Л. Д. 1873 р. 267.* Крива, крива рѣчица; Далъ ви Господъ овчица, И ша-рено шилеце! *Кп. 70.* Купуваше му волове, конь, овчици, па и па-рици му даваше (Дончо войвода). *К. II, 160.*

Овчѣ́рски *пр.* принадлежащій „овчару“: Арнаутете сѣ сами го-ли, като овчѣ́рско куче. *К. II, 161.*

Овчаръ **Овчѣ́ринъ** *с. м.* пастухъ стада овецъ. **Овчѣ́рче** **Овчѣ́рче** *ум. (во мн. ч. Овчѣ́ре, Овчѣ́ре):* Севдинъ тейко овчаръ